

Magnus Olsson – žrtev elektronskega orožja

prevedeno, dne 27.nov.2012

Magnus Olsson je nedavno žrtev moderne tehnologije kontrole duha (Mind Control) na Švedskem.

Magnus Olssona je intervjuval odvetnik, ki se ukvarja s švedskimi žrtvami »Laywer Henning WitteThis«.

To je video dokumentacija od predhodne ICAACT meritev RF v Londonu, prvi od treh stopenj pridobivanja dokaza, da bi raziskali možnosti vsadkov brez privolitve žrtve.

ICAACT se je osnoval, da bi pridobival dokaze za hude zlorabe človekovih pravic žrtvam elektronskega nasilja po vsem svetu. Naš namen je, da bi preskrbeli dokaze za vse žrtve takih zločinov.

Izdelali smo specifično preizkusno opremo, da bi zagotovili, da so podatki, ki se zbirajo po vsem svetu usklajeni in da so rezultati sprejemljivi v vseh državnih in meddržavnih sodnih sistemih. Poleg testiranja proučujemo posamezne primere na osnovi podatkov dobljenih iz vprašalnikov.

Več podatkov o RF meritvah na: »<http://icaact.org/>“.

Uspešen poslovnež je po napadu anksioznosti obiskal bolnišnico. Uspavali so ga in zbudil se je kot drug človek. Življenje se mu je začelo spreminjati. Neki glas od neznano kod mu je lahko povedal za pravilen čas. Začela sta se duševna in psihološka mučenja in nadzor.

Po eni strani mu glas govoril strašne stvari kot: »Nikoli se ne boš prebudil, če boš šel zvečer spat«. Ali vsakič zjutraj ob prebujanju »Razočarani smo, da si se prebudil«.

Po drugi strani lahko manipulirajo z njegovimi občutki in zaznavami ter lahko ustvarijo najpozitivnejša občutja.

Zame je to bil dan v mojem življenju, ko se je vse spremenilo. Odšel sem iz življenja kot državljan demokratične države v svet kjer sta nasilje in trpljenje nekaj normalnega. To ni bilo potovanje, preko kontinentov, ampak skozi življenjske okoliščine. Vsebovalo je tudi dramo znanstvene fantastike, ki je popolnoma pretresla moje življenje.

Ime mi je Magnus Olsson, star sem 38 let. Med leti 1988 do 1991 sem študiral ekonomijo na univerzi Caesar Ritz v Švici, ameriški univerzi v Pasitu in Harvardu ter v Bostonu ZDA. 1994 sem začel delati v družbi Jona Sandmana, ki je postala znana branža v pohištveni industriji. Uspel sem v življenju, spoznal sem tudi čudovito ženo s katero imam dva otroka. Sedaj sta stara 13 in 16 let.

Toda vsa ta harmonija in uspeh sta se nenadoma končala. To se je zgodilo pred pet in pol leti. Potem je bilo življenje le še neprestan boj: za preživetje, da bi obvladal težave ter, da bi lahko povedal kaj se mi je zgodilo in se rešil te nočne more. Magnus Olsson, žrtev živčnega mučenja na daljavo. Karkoli mislim, se ne sme uporabiti na sodišču, ali na kakšnem drugem pristojnem kraju. Osebam, ki

izvajajo daljinsko živčno trpinčenje je s tem ukazano, da prenehajo z omenjenim delovanjem. Vsaka oseba, ki ve ali na različne načine sodeluje pri teh ilegalnih aktivnostih, mora poročati pristojnim avtoritetam.

Vse se je začelo, ko sem sprejet v bolnišnico St. George (Capio).

Bilo je spomladi leta 2005. Uspavali so me in morali so mi vstaviti ali inicirati v glavo implantant. To mora biti povedano z raziskavo obrambe. Toda še nikoli slišal za to vrsto tehnologije, ki se ukvarja z daljinskim nadzorom možganov - preden se mi ni to zgodilo. Niti ne bi bil tega verjel, če bi kdo trdil, da se take stvari dogajajo na Švedskem.

Iz uspešnega, odprtega človeka, sem se znašel v novih življenjskih okolnostih. Rešiti je bilo potrebno mnogo problemov. Prvi je bil, da bi to obvladal. Življenje je nenadoma postalo prav tako težko, kot je bilo prej prijetno.

Drugi problem je bil, da ni bilo na vidiku nobene pomoči. Vse je bila popolna tajnost. Bil sem v oblasti čutilnih stimulusov, ki jih ni bilo mogoče razlikovati od resničnih. Menil sem, da bi me večina smatrala za duševno motenega, če bi jim poskušal razlagati kaj se dogaja z mano. Nisem imel nobenih informacij na katere bi se oprl. Tedaj sem bil na koncu. Bil sem popolnoma otopel in pod njihovim vplivom.

Toda prišel je dan, ko sem si začel prizadevati, da nekaj storim, čeprav mi je to vzelo več kot dve leti. Najprej sem šel na Kraljevi inštitut za tehnologijo v Valhallavägen v Stockholmu in govoril z različnimi ljudmi. Vprašal sem jih, če vedo kdo je vpleten v biološko in daljinsko računalniško povezavo z ljudmi. Potem sem dobil nek naslov v Alba-Nova. Ko sem šel tja, sem prispel slučajno v času, ko je zasedala mednarodna konferenca. Tu sem prišel do prvih dejstev, ki govore o priložnostih, da se vzpostavi komunikacija s človeškimi biološkimi sistemi. To je bilo znano kot "Biotech or Brain-Computer Interface". Spoznal sem, da je to nekaj za medije.

Osupljajoče je, da obstajata tehnologija in da se projekt nadaljuje. Zato sem se povezal z enim svojim znancem Thabo Motsieola reporterjem iz poznane TV serije. Spoznal sem ga v času, ko sem tržil izdelke Jona Sandmana. Razumel je in stvar ga je zanimala. To je bil velik uspeh.

Tudi moja mati in mediji so mi stali ob strani, kar mi je veliko pomenilo in mi je bilo v veliko pomoč v borbi z grozljivo stvarnostjo. Toda na začetku sem lahko materi rekel le, da se je nekaj zgodilo, da se je moje življenje spremenilo. Nekaj se je spremenilo, sem rekel, a več ne morem pojasniti. Zahtevala je, da izve zato sem ji povedal, citiram:

„Ko sem bil v bolnišnici St. George's na Švedskem uspavan, so mi nekaj vsadili v glavo. Od tedaj me uporabljajo za eksperimente. Boriti se moram z hurikani za preživetje. Poznajo moje misli, vidijo vse kar vidim in čutim jaz. In z mano lahko komunicirajo. Posredujejo različne zvoke in celo govor direktno v moje možgane. To je bilo na začetku leta 2005“.

Moja mati in MIND TECH SWEDEN nista postala le moja največja podpora, ampak tudi zaveznika pri dokazovanju, čemu sem izpostavljen.

Moja mati je Elisabeth Nystrom Barringer. Ima osebno izkušnjo o negi, delala je v zdravstvu in mnogo let kot babica. Sedaj je zavzeta s to zadevo. Pomaga mi, navezuje stike z ljudmi, vključena je v vse.

Ko sem začel iskati po internetu sem spoznal, da mnogo ljudi deli mojo usodo. Implantirani v bolnišnicah ali drugod in izrabljani za eksperimente. Gre za mednarodno organizirano raziskavo kriminala. Mnogo zgodb žrtev je podobnih moji. Internet vsebuje poročila o preiskavah, članke mnenj in dokumentarni material. Tu so informacije iz različnih delov sveta in o brutalni mentaliteti, da se okorišča z ljudmi z možganskimi, življenjsko ogrožajočimi poizkusi. Od vseh slučajev o katerih so mnogi poročali, jih je bilo mnogo identičnih z mojim primerom. Običajno mučenje je lažje opisati kot opekline, urezi ali psihično mučenje. Vsadek, ki si ga lahko predstavljaš kot predmet, vrhunske tehnologije, je malo poznan in da bi bili nekateri ljudje izpostavljeni, je skrajno neverjetno.

To se ne dogaja v naši državi! Tako je. To že samo po sebi pove dovolj. Navajam nekaj primerov metod, katerim sem bil izpostavljen.

Z interakcijo so lahko zaobšli moje čutne sprejemnike in posredovali sporočila, številke direktno v možgane z boleče oglašujočim se vmesnimi signali in drugimi glasovi, da si lahko pogosto ostal buden vso noč. Takšna sredstva se uporabljajo sedaj že 3 leta.

Vidijo lahko skozi moje oči, slišijo moje misli, manipulirajo z mojim spanjem in me dolge ure držijo budnega. Prav tako pospešujejo ali zmanjšujejo srčni ritem, mi v možgane vnašajo slike in vonje, kot bi jih resnično videl ali zaznal v naravnem okolju. Seveda lahko slišijo, kar slišim jaz.

Sem kot enota v skupnem okviru. Lahko spremenijo vodenje, vplivajo na spominske funkcije, kot tudi na čustva (da sem spolno vznemirjen v neprimerni situaciji). Za dolgo lahko povzročajo hud glavobol, slabost, zamegljen vid in težave v ravnotežju.

Nič od tega nisem imel prej. Sem primer tega, kako lahko vsadek povzroči bolečino po vsem telesu. Spomladi 2008 sem se v 2 mesecih 7x zgrudil in izgubil zavest. Večkrat so me ob takšnih prilikah odpeljali v bolnišnico. Moja mati je bila 5x z mano.

To je samo ena oblika posledic tega, čemur sem izpostavljen. Nima naravnega vzroka in nikoli ga tudi ni mogoče diagnosticirati. Kar sem tu zavedel, so najobičajnejše metode, ki jih uporabljajo, da me mučijo. Vse to se tudi dogaja v različnih stopnjah ponoči in podnevi. Vmes skušam spati in si spočiti, da lahko preživim. Iz mojega stališča je to enak križev pot, kot so bila koncentracijska taborišča v Nemčiji v 1930-letih.

Vrhu tega je videti, da vodi zločinca podobna mentaliteta.

Implantirani možgani

50 let po tem, ko sta Skinner in Rogers svarila pred znanostjo, je bila izdana deklaracija Evropske etične skupine, s predsednikom švedskim profesorjem Goranom Hemerenom. Skupina opozarja Evropsko komisijo na etične vidike znanstvenih dosežkov.

Njihova poročila datirana z 16.3.2006 so bila predstavljena kot priporočilo Evropski komisiji (prof. Rafael Capurro) glej

www.capurro.de/ECLSC2010.ppt . in o čemer govore, je natančno isto, čemur sem jaz izpostavljen.

Z jasnimi besedami govorijo o nevarnosti te tehnologije, jo osvetlujejo z vseh zornih kotov, ki sem jih omenil. Sledeči citati, ki prihajajo od skupine EU so prevedeni v švedščino na omrežju od Roberta Naeslunda s katerim sedaj sodelujemo. Etičen svet, ki ima po enega člana iz vsake države EU, ima uradni status znotraj EU. Švedski prof. H. je edini švedski prof. zdravniške etike in je tudi predsednik EGE Evropske skupine za etiko v znanosti in novi tehnologiji. Njihov celotni dokument sestavlja 30 strani v angleščini na sledečem internetnem naslovu za etično skupino:

EU: <http://ec.europa.eu/bepa/european-group-ethics/docs/avis20en.pdf>

Postavlja se pomembno vprašanje ali človeško bitje preneha biti človeško, če so njegovi možgani implantirani. Človeško bitje preneha biti človeško v primeru, če so bili nekateri deli, njegovega fizičnega jaza zlasti možgani nadomeščeni ali dopolnjeni z ICT vsadki. Še posebej, ker lahko izvajalci pomagajo ustvariti ljudi prve linije in so lahko na različne načine podvrženi temu, da sprejemajo in oddajajo signale za srečanja, navade in za gibanja. To prizadeva njihovo dostojanstvo.

V mojem slučaju ne gre v prvi vrsti za manipulacijo, ampak bolj, da bi me zlomili in mučili. Ja oblika mučenja. Če se to dogaja ljudem kot sem jaz izobraženim, samozaposlenim, ki niso noben primer za psihiatrijo ali sovražnik sistema, pomeni to celo izrazitejši simptom socialne bolezni. Potem lahko razumete stopnjo stiske v kateri morajo živeti duševni bolniki in kriminalci. To je ravno tako poniževalno kot zapiranje ljudi v tajna koncentracijska taborišča. Tam so ljudje prav tako kot z možganskim čipom izgubili pravico do svojega telesa in življenja.

Skupina EU piše: Ta trend lahko razumemo kot grožnjo človeškemu dostojanstvu in zlasti integriteti človeškega telesa - gotovo je! Tukaj je človek izgubil svojo skrajno last, svojo telo in svoje možgane. Piše tudi, da ta sistem pridobiva informacije iz možganov, kompjutersko vpliva na možgane, direktno nadzira možgane.

Kaže, da ICT implantant lahko prizadene živčni sistem in zlasti možgane in človekovo identiteto kot posameznikovo neodvisnost. Kot že omenjajo se implantanti uporabljajo za oboje. Za zdravstvene in ne zdravstvene namene.

O vseh možnosti bi mogla biti javnost seznanjena. Vprašanje je, če se ta tehnologija lahko uporablja, celo s privoljenjem posameznika. Iz sledečih navedb je razvidno, da to ne predstavlja grožnje le za nekaj posameznikov, ampak celotni družbi. V svoji oceni je EGE podala sklep, da je nezdravstvena uporaba implantatov potencialna grožnja človeškemu dostojanstvu in demokratični družbi.

Uporaba daljinske kontrole za nadziranje človekove volje, mora biti absolutno prepovedana.

Stare diktature so silile ljudi, da so se držali določenih stališč, toda tu vidite, da so Švedi eno stopnjo naprej in že uporabljajo vsadke za kontrolo človekove volje.

Drugi tekst iz njihovega dokumenta govori o tem, da ni nobene študije o tveganju zdravja pri tem, čemur sem jaz izpostavljen. Povedati se mora, da ni nobenih zanesljivih raziskovalnih študij o dolgoročnem vidiku zdravja zaradi ICT vsadkov v človeškem telesu. Neomejena svoboda za nekatere, lahko pomeni nevarnost zdravju in varnosti drugih. Kot drugje, npr. v zaporu svobodna uporaba implantatov lahko izzove sovražne socialne odzive. Videli smo kakšne katastrofalne posledice so imele zlorabe, nasilje, zlorabljanje ljudi za večanje avtoritarne premoči nad posameznikom.

Dobro je, da se Etični svet Evropske komisije tega loti in s tem vsem olajša stvar, da jo bodo tudi realizirali. Etična skupina postavlja tudi vprašanje, do kakšnega obsega se bo ta tehnologija izrabljala v vojaške namene. Ne glede na to kaj načrtujejo, odgovornost je njihova.

To je grozljiva zgodba. Ta stvar je šla predaleč. Bil sem uspešen, samostojen, z dobro izobrazbo, urejenim življenjem a kljub temu sem postal žrtev. Kako daleč lahko ti storilci gredo, ko posameznika ali skupino usposobijo, da postanejo grožnja družbi. Do kod je sprejemljivo, da usposobljeni izvajalci lahko izkoriščajo svoj potencial? Do kakšnega obsega bo ta tehnologija zlorabljena od vojske? Kakšno stališče zavzemajo časnikarji, člani parlamenta, vodje strank do mojega primera? Je to nekaj, kar se naj bi nadaljevalo.

Sem žrtev eksperimenta, ki sem popolnoma izgubil pravico do svojega življenja? Moram se boriti za preživetje, toda jaz sem odrasel človek in imam podporo, lahko se izražam in to v moji situaciji pomeni upanje. Toda še huje je za otroke in duševno bolne za katere prof. Hurmeren trdi, da jih ravno tako izrabljajo v te namene. ICT vsadki se lahko izrabljajo za vse vrste socialne kontrole in vse vrste manipulacij za otroke in prizadete osebe. Etični svet meni isto kot jaz, ko sem dejal, da se volilna odločitev in druge informacije lahko izognejo čutnim receptorjem in so prenesena direktno v možgane. Omenja jo kot grožnjo vojaške uporabe, ki jo je treba nadalje nadzirati. Potrebno je diskutirati o vsiljeni tehnologiji. Je najin vazivnejša tehnologija, ki smo jo kdaj

izkusili. Zmesti človeka mojega razuma! Ustvarit zvočno zmedo različnih tonov in obsega, ki vdirajo v mojo glavo dan in noč. Vrhu tega še številne glasove, ki lahko komunicirajo z mojimi mislimi, a se jim pridruži toliko drugih strašljivih elementov, da jih ni mogoče opisati, ne razumeti.

Toda, ko se za zadevo začnejo zanimati mediji, se jo mora objaviti. Ta moč se nam vidi kot del njihovega pojmovanja in iz te moči izhajajo vse perversnosti. Skupina EU trdi, da to med ljudmi razširja tudi rasizem. Lahko manipulirajo z zaznavo preko direktnega kontakta v človeške možgane.

EGE piše, da je treba prepovedati sledeče ICT implantate, ki se uporabljajo za ustvarjanje rasizma, ki spreminjajo identiteto, spomin, zaznavnost, razsodnost in zaznavo drugih.

ICT za dominacijo nad drugim. Nadvlada posameznikov je grožnja človeškemu dostojanstvu. To lahko izvršujejo vladne organizacije, posamezniki in skupine ljudi, da bi ojačale svojo moč nad drugimi. To stvar se mora objaviti v vseh medijih. Predstaviti jo je potrebno v parlamentu in poznati jo mora vsakdo. Omrežje katerega del smo, kaže na to, da zloraba te tehnologije traja že 60 let, ne da bi bila razkrita. Očitno mora biti v tem zakopana velika skrivnost.

Več na: <http://hplusmagazine.com/2009/08/18/your-brain-neurotechnology/>

Konceptualen BCI sistem z različnimi vrstami neurofeedbackov.

Tekom razvoja BCI je treba obravnavati dva učna sistema: stroj bi se moral čim natančneje naučiti in razlikovati med različnimi kompleksnimi vzorci možganske aktivnosti in uporabniki BCI bi se moral naučiti, da preko konfiguracij neurofeedbacka modulirajo njihovo EEG aktivnost, da jo sami regulirajo ali nadzorujejo.

Še ena obstoječa možnost BCI: da se vključi različne neurofeedbacke, da se natrenira subjekte kako modulirati EEG možganske vzorce in parametre kot ERPs, ERD, SMR, P300 ali počasne certicalne potenciale (SCPs), da bi izpolnili specifični kriterij ali se naučili samoregulacijskih veščin. Subjekt nato spremeni njihove EEG vzorce, kot odgovor na nek feedback.

Takšno povezovanje v neurofeedbacka BCI (slika 4) je nastajajoče tehnologije za rehabilitacijo, vendar menimo, da je tudi nova paradigma v nevroznanosti, ki bi lahko razkrila prej neznane aktivnosti možgan, povezanih z ravnanjem ali samostojno urejenega duševnega stanja.

Možnost avtomatičnega kontekstnega zavedanja kot nov vmesnik, daleč presega standarde BCI z enostavnim nadzorom povratne informacije. Upamo, da bomo razvili naslednjo stopnjo sistema BCI z neurofeedbackom nekaterih izbranih kognitivnih pojavov.

Če to želimo narediti, se moramo bolj opreti na ugotovitve iz drugih disciplin, zlasti nevroznanosti, informacijske tehnologije, biomedicinske tehnike, strojnega učenja in klinične rehabilitacije.